

Овдје ћете наћи архиву актуелности и саопштења Удружења из 2009. године.

САОПШТЕЊЕ

23 јун 2009

Убице црногорских резервиста сведоче против припадника ЈНА у Подгорици

Војни Центар за прихват заробљеника у Морињу

Удружење бораца ратова од 1990. године Црне Горе изражава јавни протест због чињенице да на суђењу шесторици припадника бивше ЈНА у Подгорици, који се терете за наводно почињене ратне злочине у Центру за прихват заробљеника у Морињу

свједоче лица која су као припадници хрватских паравојних формација убијали црногорске резервисте на дубровачком ратишту 1991. године. Свјесни тога, поједини ратни заробљеници из Мориња били су најавили да ће свједочити једино путем видео линка, а сада, уз гаранцију непознатог ауторитета да њихова ратна биографија неће бити провјеравана, долазе да свједоче у Подгорицу и на суду се хвалишу својим ратним стажом и заслугама.

Политичком одлуком истог ауторитета, судија који води суђење за »Морињ« и адвокати одбране, до на сам дан суђења не знају идентитет свјedoка који ће доћи на суђење, што је до сада непознат феномен у раду судова којим се намјерно омета одбрана оптужених.

Удружење помно прати суђење за »Морињ« и не желећи да било чиме утиче на његов ток, до сада није тим поводом јавно иступало. Међутим, актуелне изјаве хрватског премијера **Ива Санадера** у Подгорици, којима се наставља са једностраном причом званичне Хрватске о почињеним ратним злочинима и неутемељено од Црне Горе тражи плаћање ратне одштете, захтијевају одговор.

Удружење пита хрватског премијера када ће се Хрватска суочити са ратним злочинима почињеним над заробљеним војницима бивше ЈНА из Црне Горе у логору »Лора«, Сплит. Док се то не деси Удружење га моли да се суздржи од коментарисања суђења за »Морињ« и моралисања како је то суђење испит »не само Црне Горе већ свих нас«. Црна Гора је имала »Морињ«, али и Хрватска »Лору« и те двије ратне приче са суђењима за почињене ратне злочине над хрватским и црногорским држављанима су морале да иду паралелно. Међутим, како ратна дешавања у »Лори« и »Морињу« у многоме симболишу ратну кривицу Хрватске и Црне Горе, званична Хрватска упорно бјежи од таквог приступа, пребацујући ратну кривицу у туђе двориште и заташкавајући властите ратне злочине

Премијер Санадер добро зна да је Хрватска, нападима на војнике и објекте бивше ЈНА и српско становништво, кренула 1991. године у оружану сецесију и етничко чишћење. Исто тако зна да је захваљујући моћним ратним спонзорима, Хрватска међународно призната 15. јануара 1992. године, те да, са правног аспекта, Хрвати који су до тог датума учествовали у нападима на бившу ЈНА, укључујући и оне који су доспјели у »Морињ«, могу имати једино статус учесника оружане побуне. Током те побуне на дубровачко-херцеговачком ратишту и касарнама бивше ЈНА у Хрватској убијено преко 160 војника бивше ЈНА из Црне Горе. Уз то у »Лори« је свирепо мучено и убијено 14 резервиста бивше ЈНА из никшићко-шавничке групе, о чему би господин Санадер морао да води рачуна када говори о правди за »Морињ«.

Радан Николић, предсједник Управног одбора

Зашто "турско гробље" за споменик цивилним жртвама рата

Портал српске новине цг 25 јун 2009

Подгорица - Црногорско Удружење ратова од 1990.године, доставило је нашем Порталу саопштење којим је позвало је Министарство културе, спорта и медија да се, у вези подизања спомен обиљежја, сачува достојанство свих цивилних жртава ратова и обезбиједи њихово једнако уважавање.

Удружење подсећа да је Влада Црне Горе, 30. априла, усвојила Предлог за подизање спомен-обиљежја свим цивилним жртвама ратова вођених на просторима бивше Југославије у периоду од 1991. до 2001. године.

Министарство за заштиту људских и мањинских права задужено је да, у сарадњи са Скупштином Главног града, у предвиђеном року реализује закључак Владе о подизању тог спомен-обиљежја.

Скупштина Главног града је 3. јуна донијела Програм подизања спомен-обиљежја, којим је предвиђено и »подизање спомен обиљежја свим цивилним жртвама ратова вођених на просторима бивше Југославије у периоду од 1991. до 2001. године«.

Овим програму уважен је предлог Министарства за заштиту људских и мањинских права да се у Подгорици парк »Побрежје« прогласи за »Спомен парк цивилним жртвама ратова 1991-2001. године и да се у централном простору парка истакне спомен плоча са натписом »Цивилним жртвама ратова вођених на просторима бивше Југославије у периоду од 1991. до 2001. године-да се више не догоди«.

Предвиђено је да се »у складу са Резолуцијом Европског парламента о Сребреници од 15. јануара 2009. године, отварање спомен-парка уприличи 11. јула».

Залажући се за једнако уважавања свих цивилних жртава ратова и заштиту тих жртава и њихових породица од политичких манипулација, Удружење пита све учеснике у изградњи овог спомен-обиљежја "који су то ратови вођени 2000. и 2001. године и на којим просторима екс Југославије".

"Из којих разлога је за изградњу спомен обиљежја »свим цивилним жртвама ратова« одређена локација која је у народу препознатљива као »турско гробље«, а откривање одређено на Дан сјећања на жртве масакра у Сребреници?"

“Зашто у називу спомен-парка и натпису на спомен плочи не стоји »свим цивилним жртвама ратова«, као у називу програма за изградњу спомен обиљежја, већ само »цивилним жртвама ратова«?, каже се у реаговању црногорских бораца.

Истиче се да ово, као и чињеница да је стварни подносилац иницијативе за изградњу овог спомен обиљежја Форум Бошњака/Муслимана, указује на скривену намјеру да се подизањем овог спомен обиљежја истакну и уваже само бошњачке цивилне жртве рата.

“Као и да се, умјесто агресорске 1999. године, када су страдали цивили у Мурину и престала ратна дејства, промовише мистериозна 2001. година, као нови датум до када су наводно трајали ратови на овим просторима”, наводи Удружење бораца.

Оцјењује се да је нехумано и супротно општецивизацијским начелима правде и правичности да се у поступку изградње спомен обиљежја у име свих цивилних жртава рата, одређивањем локације, умјетничким рјешењем или датумом откривања тог споменика посебно асоцира на поједине групације тих жртава по било ком основу.

“Зато Удружење позива Министарство културе, које ће у складу са Законом о спомен–обиљежјима у крајњем одлучити о изградњи овог споменика, да у даљем поступку поведе рачуна да се сачува достојанство свих цивилних жртава ратова и обезбиједи њихово једнако уважавање и, у вези са тим, спријечи фалсификовање датума окончања ратних сукоба на просторима бивше Југославије”, каже се у саопштењу.

САОПШТЕЊЕ

06 август 2009

Компромитујући рад владине Комисије

Радан Николић

Удружење бораца ратова од 1990. године Црне Горе упућује јавни позив Влади Црне Горе да хитно преиспита незаконити и компромитујући рад своје Комисије за расподјелу прихода од игара на срећу и због тога позове на одговорност своје представнике у Комисији **Драгана Дробњака** - помоћника министра културе, спорта и медија, **Снежану Мијушковић**

– помоћника министра рада и социјалног старања,

Драгана Ђукановића

- савјетника министра рада и социјалног старања,

Миљку Котлицу

– секретара Министарства рада и социјалног старања,

Драгицу Милић

– помоћника министра културе спорта и медија и

Марка Јокића

– помоћника министра просвјете и науке. Из истих разлога Удружење позива Коалицију НВО »Сарадњом до циља«, да преиспита рад својих представника у Комисији

Фадила Мучића

и

Руждије Струјића

Удружење упозорава на чињеницу да владина Комисија, која већ неколико година дијели милионе евра а још увијек не зна или избјегава да користи свој тачан назив и дефинише правни статус, отворено и упорно газу Уредбу о критеријумима за утврђивање корисника и начину расподјеле дијела прихода од игара на срећу коју је донијела та иста Влада. Уз то, кроз одбијање пројеката Удружења из области социјалне заштите и хуманитарне дјелатности и задовољавања лица са инвалидитетом, Комисија непрестано демонстрира дискриминаторски однос према популацији коју Удружење окупља. Оно што при том посебно забрињава је изостајање реакције Владе и других надлежних органа на постављање предсједника и чланова Комисије изнад Уредбе и смјерница органа чији су представници, као и отворено испољавање пристрасности и дискриминације у поступку расподјеле средстава.

Удружење подсећа да је у 2009. години, опет супротно Уредби, Комисија из два пута расподјелила око 3.400.000 €. И као и у претходној години, упркос препоруци Министарства здравља рада и социјалног старања, пројекти Удружења нијесу прошли. Испоставило се да су Комисији пречи пројекти намијењени свему и свачему па и псима луталицама него пројекти Удружења намијењени рањеним и обољелим борацама из ратова од 1990. године. То нека иде на част предсједнику и члановима Комисије, а Удружење ће учинити све да се њихов незаконити и нечасни рад са индицијама на постојање корупције и конфликта интереса објелодани и санкционише. Факат је да су, супротно Уредби, чланови Комисије, по правилу, учествовали у процјени пројеката за које су заинтересовани. О томе и дискриминацији ратних војних инвалида у односу на цивилне инвалиде рата свједочи чињеница да је члан Комисије **Фадил Мучић**, који је истовремено и лице које представља и заступа НВО Организација цивилних инвалида рата Црне Горе и Савез слијепих Црне Горе за те организације и њихове општинске подружнице преко Комисије у претходној години »обезбиједио« 275.663,00 €, а у текућој години 216.300 €. У истом периоду, за пројекте Удружења намијењене ратним војним инвалидима и обољелим борцима Комисија није определијелила ни један цент. За сада, за то што преко Комисије намирују себе и своје, предсједник и чланови комисије преко Министарства финансија примају посебну надокнаду. Када ће се свему томе стати на крај не зна се али, по свој прилици, биће то онда кад Црна Гора преко Авганистана стигне у Европу.

Радан Николић, предсједник Управног одбора

САОПШТЕЊЕ

29 септембар 2009

Пресуда Јуришићу корак према правди

Удружење *бораца ратова од 1990. године Црне Горе* поздравља пресуду Вијећа за ратне злочине Окружног суда у Београду којом је

Илија Јуришић

, бивши старјешина МУП-а БиХ осуђен на 12 година затвора због масакра војника ЈНА у Тузли 15. маја 1992. године.

Од држава насталих на простору бивше СФРЈ, истраживањем и санкционисањем ратних злочина почињених над војницима бивше ЈНА бави се само званична Србија због чега јој Удружење јавно захваљује.

Пресуда Јуришићу представља велики корак у суочавању са протеклим ратним дешавањима у БиХ, гдје су током 1992. године паравојне муслиманске формације **Алије Изетбеговића**

у циљу распламсавања рата, напале јединице бивше ЈНА које су покушавале да се мирно повуку из својих касарни. Хистеричне политичке реакције које су поводом изрицања ове пресуде услиједиле из званичног Сарајева, као и претходне када је МУП Србије расписао потјернице за 19 лица из БиХ због масакра војника ЈНА у Добровољачкој улици у Сарајеву, јасно свједоче колико се те истине боје бошњачки ратно-поратни лидери.

Удружење подсјећа да се први већи напад муслиманских формација на јединице ЈНА, без икаквог повода, на крајње подмукао и окрутан начин, десио 3. маја 1992. године у Добровољачкој улици у Сарајеву када су у нападу који су наредили чланови тадашњег предсједништва БиХ **Ејуп Ганић** и **Стјепан Кљујић** убијена 42, а рањена 73 припадника ЈНА, док их је заробљено 215. Заробљеници су на крајње окрутан начин психички и физички злостављани.

Тузла 15.мај 1992. године - Јуришић

По идентичном сценарију и упутствима из предсједништва БиХ, само 12 дана послије масакра у Добровољачкој, десио се нови масакр војника ЈНА на Брчанској малти у Тузли, када је убијено и рањено више од 100 војника. По изјавама свједока, муслимански фанатици убијене војнике убацивали су у смећарске камионе са пресама и одвлачили на градско сметљиште гдје су затрпавани. Кључни свједок овог злочина је **Миле Дубајић**, бивши командант 92. моторизоване бригаде ЈНА.

Докле званично Сарајево и бошњачки лидери иду у фалсификовању истине о ратним дешавањима у БиХ и масакру у Тузли, свједочи чињеница да се дан злочина над војницима ЈНА у Тузли прославља као дан ослобођења. Зато би била велика неправда и пред Богом и пред људима да лаж побиједи истину и да заслужена казна, попут Јуришића, не стигне и друга лица која су организовала напад на Брчанској малти попут **Жељка Кнеза**

, бившег потпуковника и оперативца у команди 17. корпуса ЈНА,

Мехмеда Бајрића

- наченика МУП-а Тузла,

Енвера Делибеговића

- тадашњег команданта Штаба територијалне одбране Тузла,

Фарука Прцића

- члана Кризног штаба Тузла,

Мухамеда Бркића

- члана Кризног штаба Службе јавне безбједности Тузла, као и

Селима Бешлагића

- некадашњег предсједника Скупштине општине Тузла.

Удружење годинама упорно ради на реализацији пројекта који се бави истраживањем ратних злочина почињених у ратовима 1991/99. године над војницима бивше ЈНА и Војске Југославије. То чини упркос изузетно тешким околностима у којима дјелује, а које су проистекле из придруживања званичне Црне Горе фалсификаторима истине о протеклим ратним дешавањима на штету бивше ЈНА и Србије и, у вези са тим, дискриминаторског односа државних комисија за финансирање невладиног сектора према Удружењу.

Радан Николић, предсједник Управног одбора

САОПШТЕЊЕ

2 октобар 2009

Медијски скандал и професионални суноврат ИН телевизије

Радан Николић

То што су **ИН телевизија, Радио Слободна Европа** и још неки електронски медији у Црној Гори, 1. октобра 2009. године, као своје, пренијели приопћење Хрватског бранитељског радија »Олуја«, Удружење бораца ратова од 1990. године оцјењује медијским скандалом и професионалним суновратом тих медијских кућа.

Овим чином те куће су показале да су ништа друго сем услужни сервиси хрватских бранитеља и промотери њихове злочиначке »Олује«, као дијела ширег пројекта утјеривања ратне кривице Србији и Црној Гори.

Ради суда јавности, Удружење преноси дио приопћења Хрватског бранитељског радија »Олуја«:

»На данашњи дан прије 18 година, 1. листопада 1991. године, точно у 6,00 сати ујутро почела је српско-црногорска агресија на Дубровник и хрватски југ. Припадници тзв. Југославенске народне армије уз помоћ резервиста из Црне Горе и источне Херцеговине напали су град Дубровник и дубровачко подручје с копна, мора и зрака. Цијело дубровачко подручје остало је без воде и струје, телефонских веза и све луке биле су у потпуној блокади. У српско-црногорској агресији на дубровачко подручје погинуло је више од 300 хрватских бранитеља и цивила, 33.000 људи напустило је своје домове, а у логоре у Билећи и Морињу одведено је 336 особа«.

У информативној емисији ИН пулс ИН телевизија се посебно истакла дословно пласирајући ово приопћење као свој став о наводној »српско-црногорској агресији на Дубровник и хрватски југ». Тиме је, у стилу Хашког трибунала, изрекла својеврсну пресуду-клевету Србији и Црној Гори, односно бившој ЈНА и црногорским резервистима као агресорима, због чега ће Удружење на првој сједници Управног одбора ставити на дневни ред подношење тужбе против ове медијске куће.

Удружење позива хашко-хрватске информативне сервисе у Црној Гори да престану са безочним фалсификовањем истине о протеклим ратним дешавањима у Хрватској 1991. године, којим се неутемељено терети Црна Гора као једна од република бивше СФРЈ и каља успомена на преко 160 палих резервиста из Црне Горе. Јер истину да је Хрватска планирала и уз помоћ Ватикана и Њемачке 1990/1991. године кренула у ратну сецесију из бивше СФРЈ са циљем стварања самосталне етнички чисте Хрватске немогуће је оспорити. Та истина недвосмислено је садржана у чувеној изјави првог бранитеља и предсједника Хрватске покојног Фрање Туђмана: „Могли смо добити независну државу и без рата али не би била етнички чиста”.

Радан Николић, предсједник Управног одбора

САОПШТЕЊЕ

сриједа, 11 новембар 2009

Спријечите тровање ученика лажима

Удружење бораца ратова од 1990. године Црне Горе позива Министарство просвјете и

науке да спријечи тровање ученика црногорских школа лажима у уџбеницима историје о ратним дешавањима 1991/1999. године на просторима бивше СФРЈ и СРЈ и преиспита рад историчара **Шерба Растодера** у Савјету за опште образовање.

Случај са уџбеником историје за четврти разред гимназије, чији су аутори Шербо Растодер,

агутин Паповић

и

Саит Шаботић

, а којим се припадницима Војске Југославије и црногорских снага безбједности приписују убиства црногорских грађана исламске вјероисповијести у склопу наводног етничког чишћења Буковице од муслиманског живља 1992 - 1996. године, само је једна у низу тешких и опасних неистина у црногорским уџбеницима историје о наведеним ратним дешавањима.

Др

Поводом страдања војника ЈНА из Никшићко-шавничке групе у сплитском логору „Лора“, у истом уџбенику је наведено да су

“заробљене црногорске резервисте из јединица ЈНА хрватске власти спровеле у логор Лора код Сплита, гдје су их мучили«. При томе се не наводи да је било убијених и колико је црногорских резервиста прошло кроз Лору, али се наводи несхватљива неистина да је »због овог ратног злочина пред хрватским правосуђем пет лица 2006. осуђено на затворске казне.”

Пласирању таквих неистина ученицима основних и средњих школа иде на руку на политици засновани, монополски положај Завода за издавање уџбеника, што би ваљало

хитно промијенити.

Удружење подсјећа да Савјет за опште образовање доноси стандарде за припрему уџбеника историје и других општеобразовних предмета, утврђује образовне програме и одобрава уџбенике за те предмете. Историчар Шербо Растодер, коме није први пут да у циљу остваривања властитих политичких циљева намјерно и жестоко искривљује истину о историјским дешавањима, као члан Савјета и аутор и коаутор уџбеника историје нашао се у позицији да пише те уџбенике и одлучује о њима, што није добро решење јер погодује негативним појавама попут ове са спорним уџбеником.

Када су у питању ратна дешавања од 1990. године, сав политички и стручни рад господина Шерба Растодера своди се на окривљавање Срба, Србије и бивше ЈНА и Војске Југославије за та дешавања. Зато је политичар и историчар Растодер нашао себе у посленику хашко-бошњачког лобија у Црној Гори. Лобија који пласира неистине да су Бошњаци и Муслимани у Босни и Херцеговини и Црној Гори били искључиво жртве ратних дешавања из деведесетих година и који брани ратно дјело

Алије Изетбеговића

упркос његовом политичко-вјерском убјеђењу да
нема мира ни коегзистенције између исламске вјере и неисламских друштвених и политичких институција
, записаном у чувеној
Исламској декларацији

За разлику од господина Растодера, Удружење сматра да су за протекле ратне сукобе, осим страног фактора, мање-више одговорни лидери свих зараћених страна и да без објективног сагледавања узрока, тока и посљедица тих сукоба и једнаког односа према жртвама и злочинцима, без обзира на њихову националност, вјеру, или другу посебност, нема ваљаног суживота, помирања, интеграција и стабилности и мира у региону.

Зато би господин Растодер и његови невладини и владини саборци морали да схвате да политичком бизнису сатанизовања српског народа и припадника бивше ЈНА полако долази крај и да ћемо се ускоро, без присуства Хашког трибунала, морати погледати у очи. До тада препоручујемо господину Растодеру да прочита штиво *Сатанизација Срба као пропагандни удар*

Едварда С. Хермана

,
пензионисаног професора Универзитета у Пенсилванији, у кој

е

м саопштава истину да је од почетка 1992. године стратешка одлука америчке владе била да порази Србе као најбројнији народ у бившој СФРЈ и СРЈ и да их нетјера да признају да су колективни злочинци, да се јавно покају због тога и још да плате одштету наводним жртвама у износу сразмјерно тежем од репарација наметнутих Њемачкој у Версају.

Радан Николић, предсједник Управног одбора

САОПШТЕЊЕ

5. децембар 2009

Нове оптужнице непријатељски чин Хрватске

Подизање нових оптужница против десеторице високих официра бивше ЈНА од стране Жупанијског државног одвјетништва, Дубровник, због наводно почињених ратних злочина на дубровачком ратишту 1991/1992. године, Удружење бораца ратова од 1990. године Црне Горе оцјењује крајње дрским непријатељским чином иза кога стоји политика званичне Хрватске и хрватско-хашки лоби у Црној Гори.

Истовремено то је доказ да међународна заједница и даље остаје глува пред ратним трубама Хрватске демократске заједнице, која је почетком деведесетих година, уз њихову асистенцију, припремила и реализовала оружану сецесију Хрватске из бивше СФРЈ и етнички прогон више стотина хиљада Срба и других нехрвата.

Фрањо Туђман

Удружење упозорава црногорску валст да је, због прихватања хрватског виђења ратних дешавања у Хрватској деведесетих година, својеврсни саучесник у подизању нових оптужница против војника бивше ЈНА из Црне Горе. Чињеница да је међу оптуженима и генерал **Павле Стругар**, којему је за исто дјело које му се новом оптужницом ставља на терет већ суђено у Хашком трибуналу, јасно говори о правној несигурности војника бивше ЈНА у Црној Гори и доминацији воље ратних спонзора Хрватске над међународним правом. Удружење зато позива све припаднике бивше ЈНА - борце ратова 1991/99 године на јединство и додатно организовање у циљу самоодбране.

Борци из Црне Горе су поносни што су били војници бивше ЈНА и што су као војни обвезници штитили суверенитет, територијални интегритет и уставни поредак бивше СФРЈ од бојовника покојног **Фране Туђмана** у чијој је чувеној изјави: *Могли смо имати независну Хрватску и без рата али неби била етнички чиста*, јасно садржана истина о домовинском рату. Рату који је, са правног становишта, био класична оружана побуна у којој је убијено преко 160 војника бивше ЈНА из Црне Горе. Данас хрватски бојовници - убице, којима је по Кривичном закону бивше СФРЈ следовала кривична одговорност и дуга робија, слободно шетају Црном Гором и свједоче на суђењу у случају “Морињ” захтијевајући одштету од државе чије су грађане мучили и убијали.

Удружење јавно пита Државно тужилаштво Црне Горе зашто ни послје три године од подношења иницијативе Удружења, није ништа учињено на покретању истраге о варварском ратном злочину припадника хрватских оружаних формација над 14 припадника бивше ЈНА из никшићко-шавничке групе у сплитској “Лори” и Херцеговини

1992. године. Такође пита фантомску Комисију за нестала лица Владе Црне Горе зашто још увијек није ништа урадила на преузимању дијела посмртних остатака тројице мученика из никшићко-шавничке групе, који су накнадно пронађене у Томиславграду 2006. године, а још увијек се налазе у Бања Луци.

Радан Николић, предсједник Управног одбора

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА МЕДИЈЕ

29. децембар 2009

Пројекат посвећен утврђивању истине о ратовима из 90-их и страдању српског народа

~~Београд, 19. Октобар 2009. - Председник Српске Православне Цркве (СПЦ) патријарх Иринеј изјавио је да је Српска Православна Црква подршка Српској Влади у борби против тероризма и да је спремна да учествује у свим правним поступcima у вези са овим питањем. Патријарх је на питање новинара да ли је СПЦ спремна да учествује у истраживањима у вези са тероризмом одговорио да је Црква подршка Српској Влади у борби против тероризма и да је спремна да учествује у свим правним поступcima у вези са овим питањем. Патријарх је на питање новинара да ли је СПЦ спремна да учествује у истраживањима у вези са тероризмом одговорио да је Црква подршка Српској Влади у борби против тероризма и да је спремна да учествује у свим правним поступcima у вези са овим питањем.~~